

ПРЕЗИДЕНТСЬКА ВИБОРЧА КАМПАНІЯ 2019: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Постановка проблеми. Вивчення політичних виборів завжди залишається актуальним для будь-якої країни. Ця тема досягає найвищої точки саме напередодні виборів. За декілька місяців до цієї дати, активізуються абсолютно всі політичні партії та їхні осередки, проводиться потужна політична агітація. Важливе значення надають минулому політичним лідерам України, адже саме попередні вчинки та різного роду дії визначають ставлення до кандидата. Актуалізувалась політична свідомість та освіченість громадян, про що свідчить інтенсивність обговорення її в наукових працях, ЗМІ, мережі Інтернет. Особлива увага відводиться аналізу соціологічним опитуванням, які проводяться. Частина з них дають невірні результати, оскільки були замовлені тими чи іншими політичними силами. Дана тема є актуальною, тому що стан і перспективи виборчої кампанії є критично важливими для подальшого розвитку нашої нації, для її демократичного європейського майбутнього. Обрання хорошого політичного лідера, який зможе створити всі умови для розвитку нашої держави – необхідна умова успішної побудови української національної держави.

Мета. Проаналізувати виборчу кампанію 2019 в Україні.

Для досягнення мети ми ставимо наступні **завдання**:

- проаналізувати виборче право України
- дослідити стан виборчої кампанії на даний час
- вказати перспективи президентських виборів.

Вислук матеріалу. Виборче право розуміється в об'єктивному та суб'єктивному значенні. В об'єктивному - це усі норми права, які регламентують загальний порядок формування представницьких органів. Основними його джерелами є Конституція України й Закони України; «Про вибори народних депутатів України» в редакції від 7 липня 2005р., «Про внесення змін до Закону України «Про вибори Президента України» від 18 березня 2004 р., «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» від 6 квітня 2004 р., «Про внесення змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України» та деяких інших законодавчих актів України (щодо порядку проведення позачергових виборів до Верховної Ради України та заміщення народних депутатів України повноваження яких були достроково припиненні» від 1 червня 2007р. та деякі інші.

В суб'єктивному це право обирати (активне) та право бути обраним (пасивне) виборче право. Право обирати (активне) виборче право є загальним і називається так тому, що належить усім громадянам України, які досягли 18 років і є дієздатними. Право бути обраним (пасивне) виборче право є умовним (цензованим) тому, що залежить від багатьох умов (цензів).

Упродовж цього у вищезгаданих нормативно-правових актах сформульовано такі головні принципи виборчого права: загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Принцип загальності означає, що право обирати мають усі громадяни України, яким на день голосування виповнилося 18 років та є дієздатними. Це право, як уже зазначалося, називається активним виборчим правом і тлумачиться так тому, що будь-які прями або непрямі пільги чи обмеження щодо виборчих прав громадян України залежно від походження, соціального та майнового стану, расової та національної приналежності, статі, освіти, ставлення до релігії, політичних переконань, роду й характеру занять, не передбачені цими законами, забороняються.

В Конституції України, визначені основні умови для надання можливості активного виборчого права а саме:

Стаття 70. Право голосу на виборах і референдумах мають громадяни України, які досягли на день їх проведення вісімнадцяти років.

Для того щоб взяти участь у виборах президента, необхідно мати паспорт громадянина України.

Паспорт громадянина України є документом, що посвідчує особу власника та підтверджує громадянство України. Паспорт є дійсним для укладання цивільно-правових угод, здійснення банківських операцій, оформлення доручень іншим особам для представництва перед третьою особою лише на території України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Проте зараз паспорти старого зразку замінили на нові ID-картки. В свою чергу Голова Центрального Виконавчого комітету (ЦВК) заявила, що можливо власники ID-карт не зможуть проголосувати на виборах президента, бо виборче законодавство не враховує існування карток.

У ЦВК пояснили, що громадяни зможуть проголосувати на виборах за картками. А ось у тих, хто хоче стати кандидатом у президенти та має ID-картку, можуть виникнути проблеми

Президентські вибори 2019 року стануть сьомими виборами глави держави в Україні. І якщо попереднього разу українці обирали президента позачергово, ці вибори мають стати плановими. Чинний президент України Петро Порошенко до цього пропрацювати два строки на посаді глави держави в незалежній Україні зміг лише Леонід Кучма – з 1994 по 2004 рр. Загалом, досі не відомо, хто братиме участь у президентських виборах 2019 р., однак серед ймовірних кандидатів наразі розглядаються:

1. Чинний голова держави Петро Порошенко. За результатами соціологічних він займає друге місце серед кандидатів, за яких готові нині проголосувати українці – його підтримують близько 10.3% громадян. Слід зазначити, що за 4 роки президентства рейтинг Петра Порошенка стабільно знижувалися, починаючи з більше ніж 50% влітку 2014 р. в перші місяці на посаді.

2. Лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко, яка поступилася Порошенку в другому турі виборів 2014 р., а нині перебуває умовно в опозиції. Леді Ю має давню історію в українській політиці – першу свою «велику» посаду віце-прем'єра з питань паливно-енергетичного комплексу вона отримала у 1999 р. в уряді Віктора Ющенка. З тих пір її кар'єра схожа на гойдалки – то при владі, то в опозиції. Юлія Тимошенко встигла побувати на чолі українського уряду – у 2005 та 2007-2011 рр., а також була нардепом у парламенті шести скликань, включаючи нинішній. Встигла навіть посидіти у тюрмі за часів президента Віктора Януковича. Тимошенко вже двічі брала участь у президентських виборах, але обидва рази програла: у 2010 р. Януковичу з відставанням трохи більше як у 3% в другому турі, а у 2014 р. – Порошенку в першому турі (54,7% проти 12,81%). Наразі ж Тимошенко вдалося трохи підняти свої рейтинги – майже до 21%. Наразі вона випереджає Порошенка за рівнем підтримки в суспільстві.

3. Екс-регіонал та олігарх Юрій Бойко, піднявся в соціологічних рейтингах на четверту позицію з майже 8.7% підтримки. У 2002-2005 рр. очолював НАК «Нафтогаз України», паралельно працюючи першим заступником міністра енергетики. Юрій Бойко також очолював Міненерго в 2006 р. в уряді Януковича, а з 2010 по 2012 рр. – в уряді Азарова, а після – в цьому ж Кабміні на посаді віце-прем'єра до втечі Януковича з України та відставки уряду на початку 2014 р. Слід

зазначити, що Юрій Бойко брав участь і у виборах президента 2014 р., однак тоді його підтримали лише 0,19% громадян України.

4. Лідер «Громадянської позиції» Анатолій Гриценко перебуває на третій позиції в соц. рейтингах, маючи в своєму активі трохи менше 9,9% виборців. Політик, військовий діяч та аналітик, який пропрацював на великій посаді лише один раз – як міністр оборони 2005-2007 рр., має доволі стабільні рейтинги, які протягом останніх 4 років тримаються в діапазоні 7-10%. При цьому Анатолій Гриценко вже брав участь у президентських виборах 2014 р. – тоді він посів 4 місце, набравши 5,48% голосів виборців.

5. Одіозний лідер «Радикальної партії» Олег Ляшко на початок 2018 р. замикає п'ятірку «президентських» смаків українців за даними соц. досліджень, маючи 7,6% підтримки. Свого піку в рейтингах Ляшко досяг у 2015 р. – близько 15%, однак поступово трохи втратив свої позиції. Він також брав участь у виборах президента України 2014 р., набравши тоді 8,32% голосів виборців та посівши третє місце.

Крім того, серед ймовірних кандидатів в президенти розглядаються: мер Львова Андрій Садовий (6,4% в рейтингах.); а також нинішній прем'єр Володимир Гройсман, экс-голова уряду та лідер «Народного фронту» Арсеній Яценюк, колишня російська полонена, экс-голова Валентин Наливайченко, скандальний харківський экс-регіонал Михайло Добкін.

На нашу думку, неможливо остаточно зробити прогнози виходячи з теперішньої ситуації. Будь-який необережний крок політика може обернутись фатальним падінням його рейтингу, Прикладом може бути Анатолій Гриценко і те, які він призначив Віктора Балогу головою виборчого штабу, після чого його рейтинг знизився на 4%.

Висновки. В зв'язку з останніми подіями в нашій країні надзвичайно важко говорити про ймовірність результатів виборів, оскільки єдине що нам точно відомо на даний момент - дата виборів, а саме - 31 березня 2019 р.

Нам варто сконцентруватись на внутрішній політиці нашої держави, оскільки зараз важливо зберегти спокій громадян та не допустити внутрішніх чвар між собою.

Література

1. Бабкіна О. Політична наука // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К.: Парламентське видавництво, 2011. – С. 580.
2. Гончарук-Чолач Т.В., Джугла Н.В. Політична соціологія: навчальний посібник / За ред. Гончарук-Чолач Т.В. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр «Економічна думка ТНЕУ», 2018. – 250 с.
3. Гурик, М. «Каста луччих людей» у соціально-філософському вченні Дмитра Донцова [Електронний ресурс] / Мирослава Гурик, Михайлина Шумка // Наукові записки Національного університету Острозька академія. – 2011. – Вип.8. – С. 36-46.
4. Гурик М. І. Шумка М. Л. Трансформація специфічних ознак патерналізму в умовах децентралізації в Україні. URL: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/29229>
5. Рудакевич, О. М. Проблеми політичної культури України через призму діяльнісного підходу / О. М. Рудакевич // Науковий збірник історичного факультету Тернопільського державного педагогічного інституту. – Тернопіль: Терноп. держ. пед. ін-т, 1994. – Вип. I. – С. 57-62.
6. Шумка, М. Гроші та політика [Електронний ресурс] / Михайлина Шумка, Світозар Янковий // Мандрівець. – 2008. – № 4. – С. 80-85.
7. Informbyuro.info [Електронний ресурс]: [Інтернет-портал]. – Електронні дані. – [Київ: Український Інтернет холдинг ТОВ «Укрнет», 1998-2018]. – Режим доступу: www.informbyuro.info (дата звернення 25.11.2018)